

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตนเอง

ชุมชนและประเทศชาติ

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ชุมชนและประเทศชาติ

บุคคล หมายถึงสิ่งที่มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

สภาพบุคคล หมายถึงการเริ่มต้นของสภาพบุคคล เป็นการเริ่มต้นเมื่อคลอดและมีชีวิตอยู่รอด คือ

คลอด หมายถึงความว่า คลอดออกมาจากครรภ์มารดา ล่วงพ้นจากครรภ์มารดาออกมาอย่างสมบูรณ์แล้วทั้งตัว ไม่มีอวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใดของทารกติดค้างอยู่ ตัดสายสะดือทารกแล้วหรือยังไม่เป็นข้อสำคัญ กฎหมายถือว่าคลอดโดยสมบูรณ์แล้ว

อยู่รอดเป็นทารก หมายถึงความว่า ทารกที่คลอดออกมาแล้วต้องสามารถหายใจได้ และมีชีวิตอยู่ได้โดยลำพังตนเอง

แยกต่างหากจากมารดา การมีชีวิตของทารกไม่มีกฎเกณฑ์ว่าต้องหายใจอยู่นานเท่าไร แม้เพียงชั่วขณะหนึ่งหรือหายใจได้เพียงครั้งเดียวสองครั้งก็เป็นการเพียงพอแล้ว ถือว่าเป็นบุคคลมีชีวิตอยู่รอดเป็นทารก แม้ร่างกายจะมีอวัยวะครบทุกส่วนหรือไม่ ไม่ใช่สาระสำคัญ ส่วนทารกที่ตายก่อนคลอด เช่น ตายในห้องมารดาหรือตายขณะคลอด กล่าวคือยังไม่มีการหายใจเลย ไม่ถือว่ามิสภาพบุคคล วิธีการพิสูจน์ว่ามีสภาพบุคคลหรือไม่ คือการชันสูตรศพจากทารกโดยตรงว่า ถูกลมในปอดของทารกมีอากาศหรือไม่ หากมีแสดงว่ามีการตายภายหลังคลอด หากไม่มีลมในปอดก็แสดงว่าตายก่อนคลอด การนับอายุของบุคคลให้เริ่มนับแต่วันเกิด ในกรณีที่รู้ว่าเกิดในเดือนใดแต่ไม่รู้วันเกิด ให้นับวันที่หนึ่งแห่งเดือนนั้นเป็นวันเกิด แต่ถ้าพันวิสัยที่จะหยั่งรู้เดือนและวันเกิดของบุคคลใด ให้นับอายุบุคคลนั้นตั้งแต่วันต้นปีปฏิทิน ซึ่งเป็นปีที่บุคคลนั้นเกิด

ประเภทของบุคคล

บุคคลตามกฎหมายแบ่งและพาณิชย์มี 2 ประเภท คือ บุคคลธรรมดา (Natural Persons) และนิติบุคคล (Juristic Persons)

บุคคลธรรมดา คือผู้ที่เราเรียกว่ามนุษย์เป็นผู้ที่เกิดจากครรภ์มารดา ที่เรียกว่าคลอดออกมามีชีวิตอยู่รอดอยู่ เมื่อผู้ใด

คลอดออกมาจากครรภ์มารดาและมีชีวิตอยู่รอดอยู่ กฎหมายถือว่าผู้นั้นมีสภาพบุคคล มีสิทธิและหน้าที่ได้ตามกฎหมาย การศึกษากฎหมายในเรื่องบุคคลธรรมดาจึงเริ่มต้นตั้งแต่กรณีสภาพบุคคล การสิ้นสุดสภาพบุคคล โดยศึกษาถึงการตายการสาปสูญ เมื่อมีสภาพบุคคลก็ย่อมต้องมีส่วนประกอบแสดงสถานะของบุคคลนั้นๆ ว่ามีอยู่อย่างไร อันได้แก่ สัญชาติ ชื่อ ภูมิลำเนา สถานะของบุคคลย่อมแสดงให้เห็นถึงสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าจะมีอยู่มากน้อยเพียงไร การมีสถานะเช่นไรย่อมแสดงถึงความ สามารถในการมีสิทธิหรือใช้สิทธิของผู้นั้น บุคคลจึงมีความสามารถไม่เท่าเทียมกันตามแต่สถานะ เช่น ผู้ที่มีสถานะเป็นผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ ผู้บรรลุนิติภาวะย่อมมีความ สามารถในการมีสิทธิและใช้สิทธิแตกต่างกัน

นิติบุคคล เป็นบุคคลตามกฎหมายไม่มีชีวิตจิตใจเหมือนบุคคลธรรมดา แต่เป็นกองงานหรือกอง

ทรัพย์สิน ซึ่งกฎหมายเล็งเห็นความสำคัญในแง่ที่เห็นสมควรกำหนดให้มีสิทธิและหน้าที่ต่างๆ ได้เช่นบุคคลธรรมดาทั่วไป เว้นแต่ สิทธิและหน้าที่ซึ่งว่าโดยสภาพแล้วจะพึงมีได้เฉพาะ **บุคคลธรรมดา** [1] เช่น สิทธิในครอบครัว เป็นต้น การศึกษาเรื่องนิติบุคคล จึงเริ่มตั้งแต่นิติบุคคลตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่ามีประเภทใดบ้าง สิทธิและหน้าที่ของนิติบุคคล การแสดงเจตนาของนิติบุคคล และในท้ายที่สุดคือการสิ้นสุดสภาพของนิติบุคคล

ประเภทของนิติบุคคลเกิดขึ้นได้โดยอาศัยกฎหมายให้อำนาจไว้ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดไว้ว่า “นิติบุคคล จะมีขึ้นได้ก็แต่ด้วยอาศัยอำนาจแห่งกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น” เพราะฉะนั้นนิติบุคคลจะเกิดขึ้นตามกฎหมายได้สองทาง คือ

1. ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้แก่ สมาคมที่ได้จดทะเบียนแล้วและมูลนิธิที่จดทะเบียนเรียบร้อยแล้วเช่นกัน
2. ตามกฎหมายอื่น เช่น มหาวิทยาลัยต่างๆ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น วัดวาอาราม กระทรวง ทบวง กรม ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด

❁ ข้อแตกต่างระหว่างบุคคลธรรมดากับนิติบุคคล อยู่ที่ว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นมนุษย์สามารถแสดงเจตนา ด้วยตนเองและมี สิทธิหน้าที่ทุกอย่างตามกฎหมาย ส่วนนิติบุคคลนั้นมิใช่มนุษย์การแสดงเจตนาต้องกระทำโดยผู้แทนของนิติบุคคลนั้นๆ เช่น วัด มี ผู้แทนนิติบุคคลคือ **เจ้าอาวาส** บริษัท ผู้แทนนิติบุคคลคือกรรมการผู้จัดการ มูลนิธิประธานมูลนิธิเป็นผู้แทนนิติบุคคล

❁ การสิ้นสุดสภาพบุคคล

สภาพบุคคลของบุคคลธรรมดาข่มสิ้นสุดลงเมื่อตาย แต่นอกจากการตายซึ่งถือว่าเป็นปกติธรรมดาอยู่แล้ว สภาพบุคคลยัง สิ้นสุดลงได้ด้วยการสาบสูญอีกประการหนึ่ง ซึ่งกฎหมายถือว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายเช่นเดียวกับการตายตามธรรมดา การตายของบุคคลธรรมดา เป็นการสิ้นสุดสภาพบุคคลซึ่งทำให้สิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบอันเป็นการเฉพาะตัวของบุคคลนั้นระงับ ไป สภาพบุคคลสิ้นสุดไปทันทีนับแต่เวลาตายโดยปกติแล้วย่อมจะทราบเวลาและวัน โดยแน่นอนเพราะตาม พ.ร.บ. ทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2499 ได้มีการกำหนดบังคับเกี่ยวกับเรื่องแจ้งการตายไว้แล้ว

❁ ความสามารถ หมายถึงการมีและการใช้สิทธิ เมื่อกฎหมายกำหนดให้สิ่งใดมีสภาพบุคคล สิ่งนั้นก็มีความสามารถในการมี สิทธิและหน้าที่ต่างๆ ตามกฎหมายได้ แต่จะมีความสามารถใช้สิทธิเหล่านั้นได้แค่ไหนจะต้องดูบทบัญญัติของกฎหมายอีกทีหนึ่ง สาเหตุที่กฎหมายต้องจำกัดการใช้ความสามารถของ บุคคลบางประเภทไว้ เพื่อต้องการให้ความคุ้มครองมิให้ถูกเอาเปรียบและ กฎหมายเรียกบุคคลประเภทนี้ว่า “บุคคลผู้ห่อนความสามารถ”

❁ บุคคลผู้ห่อนความสามารถ หมายถึง บุคคลธรรมดาบางจำพวกที่กฎหมายจำกัดการใช้สิทธิในการทำ **นิติกรรม**

[2]เอาไว้ ทำให้ไม่สามารถทำนิติกรรมโดยลำพังตนเองได้ บุคคลผู้ห่อนความสามารถที่กฎหมายกำหนดไว้มี 3 จำพวก คือ

1. คนไร้ความสามารถ
2. คนเสมือนไร้ความสามารถ
3. ผู้เยาว์

❁ บุคคลธรรมดา คือผู้ที่เราเรียกว่ามนุษย์ เป็นผู้ที่เกิดจากกรรมมารดาที่เรียกว่าคลอดออกมามีชีวิตรอดอยู่ เมื่อผู้ใดคลอด ออกมาจากกรรมมารดาและมีชีวิตรอดอยู่กฎหมายถือว่าผู้นั้นมีสภาพบุคคล มีสิทธิและหน้าที่ได้ตามกฎหมาย การศึกษากฎหมายใน เรื่องบุคคลธรรมดาจึงเริ่มต้นตั้งแต่กรณีสภาพบุคคล การสิ้นสุดสภาพบุคคล เมื่อมีสภาพบุคคลก็ย่อมต้องมีส่วนประกอบแสดงสถานะ ของบุคคลนั้นๆ ว่ามีอยู่อย่างไร อันได้แก่ สัญชาติ ชื่อ ภูมิลำเนา สถานะของบุคคล ย่อมแสดงให้เห็นถึงสิทธิและหน้าที่ตาม กฎหมายว่าจะมีอยู่อย่างน้อยเพียงไร การมีสถานะเช่นไรย่อมแสดงถึงความสามารถในการมีสิทธิ หรือใช้สิทธิของผู้นั้น บุคคลจึงมี

ความสามารถไม่เท่าเทียมกันตามแต่สถานะ จึงมีความสามารถในการมีสิทธิและใช้สิทธิแตกต่างกัน

ที่มา : <http://www.youtube.com/watch?v=Sou284MZ334>

❁ ผู้ไร้ความสามารถ หมายถึงบุคคล**วิกลจริต** ซึ่งศาลได้มีคำสั่งแล้วให้เป็นคนไร้ความสามารถ และให้อยู่ในความดูแลของผู้อุปการะ คนไร้ความสามารถไม่อาจใช้สิทธิของตนได้เลย การใช้สิทธิของคนไร้ความสามารถจะต้องกระทำโดยผู้อุปการะ ตัวอย่างเช่น ก เป็นคนไร้ความสามารถททรัพย์สินของตน ให้ ข ซึ่งกฎหมายเรียกว่าเป็นนิติกรรมนั้นย่อมเป็นโมฆะกรรม นิติกรรมที่เป็นโมฆะกรรม หมายถึงนิติกรรมที่เกิดขึ้นโดยมีเหตุบกพร่องบางประการ เช่น เรื่องความสามารถหรือในเรื่องการแสดงเจตนา มิใช่นิติกรรมที่สูญเปล่า หรือใช้บังคับไม่ได้แต่อย่างใด ดังเช่นในกรณี**โมฆะกรรม** นิติกรรมที่เป็นโมฆะนั้นเมื่อเกิดขึ้นแล้วก็มีผลใช้บังคับตามกฎหมายได้ตลอดมาแต่เริ่มแรกจนกว่าจะมีการบอกล้าง

เมื่อศาลได้สั่งให้บุคคลวิกลจริตคนใดตกเป็นคนไร้ความสามารถแล้ว บุคคลนั้นไม่สามารถทำนิติกรรมหรือกิจการใดได้เลย การดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวกับคนไร้ความสามารถแล้วนั้นต้องให้ผู้อุปการะเป็นผู้ทำแทน เพราะกฎหมายมีเจตนารมณ์มุ่งคุ้มครองประโยชน์ของบุคคลนั้นมีให้ตกเป็นเหยื่อของบุคคลภายนอก โดยอาศัยความวิกลจริตของคนไร้ความสามารถ ตัวอย่างเช่น อ่อนเป็นคนไร้ความสามารถทำสัญญาขายบ้านและที่ดินของตนให้เดช นิติกรรมที่อ่อนทำย่อมตกเป็น**โมฆะกรรม**

❁ ผู้เสมือนไร้ความสามารถ หมายถึงบุคคลผู้ไม่สามารถจัดทำการงานของตนเองได้ เพราะกายพิการ เช่น ขาขาด จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ เช่น คุ่มคลั่งเป็นบางขณะ ไม่ถึงขั้นวิกลจริต สُرุษสุร่ายเสเพลเป็นอาจิม เช่น ใช้จ่ายมากกว่ารายได้ตลอดเวลา หรือเป็นคนติดสุรายาเมา เช่น ติดยาบ้าจนทำงานไม่ได้ เมื่อศาลได้มีคำสั่งให้บุคคลใดเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ศาลจะแต่งตั้งผู้พิทักษ์ให้มีหน้าที่ให้ความยินยอม เมื่อคนเสมือนไร้ความสามารถจะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ผลของการใดๆ ที่คนเสมือนไร้ความสามารถทำลงโดยผู้พิทักษ์ไม่ให้ความยินยอมย่อมเป็นโมฆะกรรม

❁ ผู้เยาว์ หมายถึงผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ บุคคลจะเป็นผู้เยาว์ตั้งแต่คลอดแล้วรอดเป็นทารกจนกระทั่งบรรลุนิติภาวะ คือเมื่อมีอายุได้ ๒๐ ปีบริบูรณ์ แต่ก็อาจบรรลุนิติภาวะก่อนนั้นได้ ถ้าได้ทำการสมรสกันเมื่อชายหญิงนั้นมีอายุ ๑๗ ปี บริบูรณ์ การที่

กฎหมายถือว่าผู้เยาว์เป็นผู้ห่อนความสามารถก็เพื่อจะได้ คຸ້ມครองให้มากเป็นพิเศษ โดยการกำหนดให้มีบุคคลตามที่กฎหมายแต่งตั้งเข้ามา หรือเรียกว่าผู้แทนโดยชอบธรรมสามารถใช้สิทธิต่างๆแทน หรือว่าให้ความเห็นชอบในการที่ผู้เยาว์นั้นจะใช้สิทธิ เพื่อที่จะได้ไม่เกิดความเสียหายขึ้นแก่ทรัพย์สินของผู้เยาว์หรือตัวผู้เยาว์ กฎหมายกำหนดว่าผู้เยาว์จะทำนิติกรรมใดๆ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม มิฉะนั้นจะเกิดผลเป็นโมฆียกรรม

ตามเจตนารมณ์ของศาลเยาวชนและครอบครัว ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความหมายของ “ผู้เยาว์” โดยมีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชนในส่วนคดีอาญา "เด็ก" หมายถึง บุคคลอายุเกิน 7 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 14 ปีบริบูรณ์ "เยาวชน" หมายถึง บุคคลอายุเกิน 14 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ และในการพิจารณาอายุของเด็กหรือเยาวชนนั้น ให้ถืออายุในวันที่การกระทำความผิดได้เกิดขึ้น

2. เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ และส่วนได้เสียของผู้เยาว์ในคดีส่วนแพ่ง"ผู้เยาว์" หมายถึง บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ กล่าวคือ อายุยังไม่ครบ 20 ปี และยังไม่บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส

3. เพื่อให้ศาลได้ใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนอย่างเหมาะสมเป็นรายๆ ไป ตามสาเหตุแห่งการ **กระทำผิดของเด็กและเยาวชน** 3) แต่ละคน

4. เพื่อแก้ไขเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ให้สามารถกลับตัวเป็นคนดีมากกว่าที่จะมุ่งลงโทษ

กฎหมายของเด็กอายุ 18 ปี

1. การทำใบขับขี่จักรยานยนต์ และ รถยนต์
2. การเลือกตั้ง
3. บรรลุนิติภาวะ ครบ 18 ปี
4. สามารถทำงานได้ในบางที่
5. เข้าฝั้บได้บางที่
6. สามารถจดทะเบียนสมรสได้
7. แต่งงานได้

 วิดีโอการสอนเรื่อง
"กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ชุมชนและประเทศชาติ"

รุ่นที่ติวเคอร์

พี่เตย
คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

 นางสาวนิพาดา ทองคำแท้

กฎหมายของวัยรุ่น

เมื่อเอ่ยถึง "กฎหมาย" หลายคนคิดว่าเป็นเรื่องที่ยากต่อการทำความเข้าใจการรู้ และเข้าใจกฎหมายได้ก็ต้องมีการศึกษาเล่าเรียนอย่างเป็นจริงเป็นจังในสถาบันการศึกษาแต่ที่แท้จริงแล้วนั้น กฎหมาย" ไม่ใช่เรื่องที่ยากเกินกว่าที่เราจะทำความเข้าใจได้" เพียงเพราะเราไม่รู้และไม่ได้พยายามค้นหาว่าสิ่งที่ต้องรู้คืออะไร จริงอยู่ที่มีการออกกฎหมายมาใช้บังคับในสังคมไทยเป็นจำนวนมากหลายร้อยฉบับ นอกจากนี้กฎหมายเหล่านั้นยังประกอบไปด้วย ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับต่างๆอีกมากมายซึ่งเป็นการยากที่จะรู้และเข้าใจกฎหมายทั้งหมดได้ อย่างไรก็ตามเราสามารถที่จะเลือกทำความเข้าใจกฎหมายเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของเราได้ เช่น เรื่องใดหรือเหตุการณ์ใดที่เรากำลังจะประสบหรือมีเหตุที่ จะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับกฎหมายเราก็ควรที่จะหาความรู้หรือทำความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ไว้เพราะสิ่งนี้จะช่วยเรา และครอบครัวไม่ให้ต้องตกเป็นเหยื่อจากการที่ไม่รู้กฎหมายนั่นเองมีคนกล่าวไว้ว่า "วัยรุ่น เป็นวัยแห่งการอยากรู้ อยากลอง "มีไฟแห่งการใฝ่รู้อยู่มากและโดยส่วนใหญ่ไม่สามารถระงับความต้องการของตนเองได้ พฤติกรรมในลักษณะนี้มักทำให้วัยรุ่นได้เข้าไปประกอบเหตุที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย เป็นจำนวนมากเช่น การทะเลาะวิวาท หรือการทำร้ายร่างกายการลักขโมยของเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน หรือเงินที่จะนำไปใช้ตอบสนองความต้องการของตนเองการทดลองเสพยาเสพติด การมีเพศสัมพันธ์ทั้งที่สมัครใจและไปข่มขืนผู้อื่น หรือแม้กระทั่งการทำแท้งที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่วัยรุ่นต้องทำความเข้าใจถึงเหตุที่กฎหมายกำหนดว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือไม่ และจะมีทางออกในทางกฎหมายหรือทางสังคมอย่างไร หากเป็นกรณีที่วัยรุ่นถูกคู่กรณีต่าง โรงเรียนทำร้ายถ้าจะทำการป้องกันโดยการใช้ไม้ หรืออาวุธอย่างอื่นเข้าทำร้ายฝ่ายตรงข้ามตอบ จะเป็นสิ่งที่กระทำได้โดยไม่ผิดกฎหมายหรือไม่ และการกระทำในระดับใดที่กฎหมายถือว่าเป็นการป้องกันซึ่งจะเป็นเหตุให้ผู้กระทำไม่ต้องรับผิดชอบในทางกฎหมายดังนั้น หากวัยรุ่นได้ทำความเข้าใจและมีความรู้ในทางกฎหมายแล้ววัยรุ่นก็ไม่ต้องตกเป็นเหยื่อจากการที่ไม่รู้กฎหมาย นอกจากนี้ยังสามารถหาทางออกได้เมื่อมีเหตุการณ์ที่จะต้องไปเกี่ยวข้องกับกฎหมายอีกด้วย สำหรับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตวัยรุ่นมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตวัยรุ่นหลายฉบับ การจะนำกฎหมายฉบับใดมาปรับใช้ก็ขึ้นอยู่กับการกระทำของวัยรุ่นนั้นว่า มีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายในเรื่องใดบ้าง

VDO การสอนเรื่อง "กฎหมายของวัยรุ่น"

วิดีโอการสอนเรื่อง

"กฎหมายของวัยรุ่น"

รุ่นที่ติวเคอร์

<https://www.youtube.com/watch?v=pC3jRlrr7YE>

https://www.youtube.com/watch?v=6w1NBOx_I5M

<https://www.youtube.com/watch?v=pMNXB70FR8w>